

ฉันได้เรียนรู้ว่า.....

นำเสนอเมื่อ : 27 ธ.ค. 2552

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

บางครั้งสัตว์ยังทำให้หัวใจเรา

อบอุ่นได้ดีกว่าคนเสียอีก

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ผู้หญิงทุกคนอยากได้รับดอกไม้กันทั้งนั้น

โดยเฉพาะเวลาที่ไม่ใช่โอกาสพิเศษ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ยากล้อมประสาทที่ดีที่สุด คือ

สติสัมปชัญญะนั่นเอง

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การได้นอนอยู่บนหญ้าเขียว

ไม่ว่าจะอยู่ในทุ่งแห่งใด

ก็ให้ความรู้สึกที่ดีได้ทั้งนั้น

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การฟังเพลงเบาๆในยามที่เราเศร้าโศกนั้น

ช่วยบรรเทาความทุกข์ในใจให้เบาบางลงไปได้อย่างมากมาย

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

คุณหาเงินได้มากขึ้นได้

แต่ไม่สามารถหาเวลาเพิ่มได้

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

หากเราละเลยความผูกพันกับพ่อแม่แล้วไซ้

เราจะหวนให้คิดถึงท่านเจียนตายยามเมื่อท่านจากไป

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ฉันรักพี่ชายของฉัน

เพราะเขามักจะอยู่เคียงข้างฉันเสมอ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

อย่ากดดันลูกให้แน่นเกินไป

มันอาจจะกลายเป็นการทำร้ายลูกทางอ้อม

ฉันได้เรียนรู้ว่า...การได้รักและถูกรัก

เป็นความรื่นรมย์อันยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

คุณอาจรักใคร่บางคน

ทั้งๆที่ไม่ได้ชอบเขามากมายก็ได้

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่เจ็บปวดยิ่งไปกว่าความเกลียดชัง

นั่นคือความเมินเฉย

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

แม้ฉันจะต้องเจ็บปวด

แต่ก็ไม่จำเป็นจะต้องอยู่อย่างเจ็บปวดเสมอไป

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ความเอื้ออาทรนั้นสำคัญกว่า

ความเพียบพร้อมบริบูรณ์เสียอีก

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การลืมสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้วนั้น

สำคัญพอกับการจดจำสิ่งที่ดีงามเอาไว้

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การคาดเดานั้นมักจะเลศหลอ

กว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเสมอ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ฉันไม่อาจคาดหวังผู้อื่น
ให้แก้ปัญหาของฉันได้

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

เมื่อสิ่งเลวร้ายผ่านเข้ามา
คุณจะช่วยฉันสร้างความเข้มแข็งให้คุณ
หรือช่วยฉันเป็นพลังทำให้คุณเข้มแข็งขึ้นก็ได้

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ถึงเราจะเปลี่ยนแปลงอดีตไม่ได้
แต่เราปล่อยให้มันผ่านไป

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

หากต้องการคำตอบที่ดี
ก็ควรถามคำถามที่ดีด้วย

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ระดับความมั่นใจในตัวเองของคนคนหนึ่ง
จะเป็นตัวเองของระดับความสำเร็จของเขาด้วย

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

อาจจะไม่มีใครที่รักคุณอย่างจริงจังอยู่ก็ได้
เพียงแต่ไม่รู้ว่าจะแสดงออกให้คุณรู้ได้อย่างไร

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ในที่สุดแล้วผู้รับจะเป็นผู้แพ้
และผู้ให้นั่นแหละคือผู้ชนะ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การเรียนรู้ที่จะให้อภัยนั้น
ต้องการการฝึกฝน

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

คนเราไม่อาจเป็นวีรบุรุษได้
โดยไม่รู้จักการลงมือทำ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

เคล็ดลับของการเติบโตอย่างสง่างามเผยคือ
อย่าหมดความกระตือรือร้นที่จะพบปะผู้คนและสถานที่ใหม่ๆ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การซื่อสัตย์ต่อสิ่งเล็กน้อย
ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

สิ่งดีๆ นั้น

มักจะเกิดขึ้นกับคนดีเสมอ

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การจากเพื่อนที่ใกล้ชิดที่สุดนั้น

เป็นเรื่องยากกว่าที่ฉันเคยคิดเอาไว้มาก

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การเยียวยารักษามิตรภาพที่บอบช้ำนั้น

ทำเมื่อไหร่ก็ไม่สาย

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

สิ่งที่จะทำให้เสียเพื่อนได้ดีที่สุดคือ

การให้เพื่อนยืมเงิน

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

ชีวิตจะเต็มเต็มไม่ได้

หากปราศจากเพื่อน

ฉันได้เรียนรู้ว่า...

การที่จะรู้ค่าอะไรสักอย่างนั้น

คุณจะต้องขาดมันไปสักพักก่อน